

1. Куса І. Досвід Норвегії. Система освіти в Норвегії - рай для школярів і студентів [Електронний ресурс] / І. Куса. – 21.04.2016. – Режим доступу до ресурсу: http://bhfoundation.com.ua/news.html?news_id=1040
2. Побокін М. Повернення до 11-річки – подалі від Європи, поближче до СРСР [Електронний ресурс] / М. Побокін // Українська правда. – 19.07.2010. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.pravda.com.ua/articles/2010/07/19/5231100/>
3. Порівняльний аналіз систем вищої освіти в Україні та Норвегії [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.pedahohikam.net/nerv-417.html>
4. Проект Закону про освіту [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=58639
5. Система освіти Норвегії [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: http://allref.com.ua/uk/skachaty/Sistema_osviti_Norvegiyi
6. У школах скасували 12-річний термін навчання [Електронний ресурс] // Освіта.ua. – 06.07.2010. – Режим доступу до ресурсу: osvita.ua/school/news/8211/
7. Чим 12-річна школа-2016 краща за ту, що прикрили у 2010-му? [Електронний ресурс] // УКРІНФОРМ – 17.12.2016. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/2141228-cim12ricnaskola-2016-krasa-za-tu-so-prikrili-u-2010mu.html>
8. Шкільна освіта у Норвегії [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.osvita.org.ua/abroad/articles/25.html>

Науменко В.Ю., Полторак А.В.

Проблема творчості в історії і теорії педагогіки

Сутність творчості по-різному розглядалася в різні історичні епохи. В античній філософії творчість пов'язується зі сферою мінливого буття, а не буття нескінченного і вічного, споглядання якого ставиться вище будь-якої діяльності.

У розумінні художньої творчості, особливо починаючи з Платона, розвивається вчення про Ерос як про своєрідну спрямованість людини до досягнення вищого споглядання світу. У середні століття творчістю вважався вольовий акт, що викликає буття з небуття.

В епоху Відродження творчість усвідомлюється як художня творчість, сутність якого вбачається в творчому спогляданні. Виникає інтерес до особистості самого творця.

У XVIII столітті Іммануїл Кант також аналізує творчу діяльність. Специфіка художньої творчості розглядається Кантом в системі його вчення про доцільність природи і людської діяльності взагалі, а також в контексті його розуміння мистецтва в широкому сенсі цього слова. Кант розмежовує поняття мистецтва як прояв будь-якої розумної, доцільною діяльності (праці взагалі) і дії природи, доцільність яких встановлювати людині не під силу. [1]

Практична діяльність передбачає не тільки знання того, як треба робити ті чи інші речі, але і певна майстерність, вміння створювати речі. Але вміння лише слідувати шаблонами, ще далеко не достатньо для створення творів образотворчого мистецтва.

Тому одним з основних мотивів естетичної діяльності, за Кантом, є втеча від усіх форм одноманітної практичної діяльності.

Характерною особливістю мистецтва в порівнянні з наукою Кант вважав природну обдарованість його творця. По Канту, геній - це таланти (природне обдарування), який дає мистецтву правило. А так як таланти, як природжена продуктивна здатність художника, сам належить природі, то можна сказати, що геній - це природжені задатки душі, через які природа дає правила мистецтва». Мова йде про тих же здібностях душі, що у простих смертних, т. Е. Про уяві і розумі, тільки розташованих або співвідносяться один з одним особливим чином, необхідним для естетичної діяльності.

Кант, однак, недооцінював суспільне середовище у формуванні творчих здібностей людини і його суб'єктивних вольових зусиль в творчому процесі, особливо при виникненні задуму.

Таким чином, філософ ні заперечує необхідність свідомої роботи в процесі створення художніх творів. І якщо здатність до творчості є вродженою, то смак заснований на активній роботі свідомості людини.

Свою теорію творчості створив і З. Фрейд. Фрейд розвиває думку, згідно з якою джерело фантазії знаходиться в несвідомому - це вмістилище психічних сил людини. Але так як вже з дитинства людина змушена рахуватися з зовнішнім світом і заборонами суспільства, то єдиним виходом для нього з непримиренного протиріччя між власними його потягами і вимогами реальності є фантазія і виникло на її основі мистецтво.

Розглядали теорію творчості і екзистенціалісти. Вони вважають, що носієм творчого начала є сама особистість, тобто прорив природної необхідності і розумної доцільності, вихід за межі природного і соціального.

Прагнення є в кожному особистість і очікує тільки відповідних умов для звільнення і прояви. Саме воно є головною мотивацією творчості, коли організм вступає в нові відносини з навколишнім світом, намагаючись найбільш повно бути самим собою.

Найголовніше в творчості - це новизна, і тому, немає еталона, по якому можна оцінити його продукт. Роджерс визнає той факт, що людина творить в першу чергу тому, що його задовольняє, тому, що він відчуває в цьому саме актуалізацію.

Коли індивід «відкритий» власного досвіду, тоді його поведінка є творчим, і можна сподіватися, що це творчість носить творчий характер.

Творчість розвивається, якщо вчитель, батьки, інші люди, що займаються розвитком, надають індивіду повну свободу висловлювати своє найпотаємніше в своїх думках, почуттях і станах. Це сприяє відкритості, а також химерного і несподіваному поєднанню образів, понять, що є частиною творчості.

Бути самим собою - ось, що сприяє розвитку надійного внутрішнього джерела оцінок і внаслідок цього призводить до створення внутрішніх умов для творчого творчості. [2]

Таким чином, проблема творчості розглядалася багатьма філософами, психологами. Кожен висував свою теорію творчості. Кант вважав, що розвивати творчість неможливо, творче начало має бути вродженим. Фрейд вважає, що процес творчості не може бути свідомим, т. Е. Джерело фантазії перебувати в несвідомому, а отже, розвивати несвідоме теж неможливо.

Уже в теорії творчості екзистенціалістські філософії приділяється увага особистості самого творця, його творіння. Питання ж про те, як треба розвивати творче начало в людині, не зачіпається.

Розглядалася проблема творчості психологами та педагогами Росії.

К. Маркс розумів творчість як діяльність людини, яка перетворює природний і соціальний світ відповідно до цілей і потреб людини і людства на основі об'єктивних законів дійсності. Творчість характеризується неповторністю, оригінальністю і суспільно - історичної унікальністю.

Протягом багатьох історичних епох розглядалася проблема творчості, а не проблема розвитку творчості. Говорилося про те, що є основою творчості, але мова не йшла про те, що необхідно зробити, щоб стати творцем. [3]

Література

1. Алдошкин И.С. Трудовое обучение и воспитание учащихся. – М.: Педагогика, 1975. – 218 с.
2. Андреев, В.И. Диалектика воспитания и самовоспитания творческой личности. – Казань: Изд-во Казанского ун-та, 1988. – 214 с.
3. Астахов А. И. Виховання творчістю: Книга для учителя. – К.: Просвітництво, 1986. – 206 с.

Пельтек Н.А., Штайнер Т.В.

Основи методу проектів у формуванні регулятивних універсальних навчальних дій на уроках технології

Вивчивши теоретичні основи розвитку регулятивних універсальних навчальних дій (УНД) на уроках технології на основі використання методу проектів, ми прийшли до висновків:

- Системно-діяльнісний підхід в навчанні технології означає, що в цьому процесі ставиться і вирішується основне завдання освіти - створення умов для розвитку гармонійної, морально досконалої, соціально активної, професійно компетентної і саморозвивається особистості через активізацію внутрішніх резервів. Отже, метою сучасного технологічного освіти буде розвиток кожного учня як особистості, що вміє приймати обґрунтовані рішення, готового до будь-яких змін в сучасних швидкоплинних умовах, що вміє проектувати і виготовляти конкретні матеріальні об'єкти і системи.[1]

- Специфіка предмета «Технологія» і його значимість у формуванні УНД обумовлена: